

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. / /2008

Decizie nr. 140/R

Şedință publică din 10 Februarie 2009

Completul compus din:

~~Lucia-Gabriela Popescu - Președinte~~

~~Adriana Gheorghiu - Judecător~~

- Judecător

Grefier -

Pe rol judecarea recursului formulat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE MUREŞ**, cu sediul în Târgu - Mureş, str.Gh.doja, nr.1-3, prin reprezentanți legali, împotriva Sentinței civile nr. / din 14 octombrie 2008, pronunțată de Tribunalul Mureş, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. / /2008.

La apelul nominal răspunde pentru reclamanta-intimată S.C. "S.R.L. Tg.-Mureş, avocat, cu delegație la dosar (f.13), lipsă fiind părâta – recurrentă D.G.F.P. Mureş.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei constatăndu-se că recursul este declarat și motivat în termenul procedural fiind scutit de la plata taxei judiciare de timbru în temeiul disp.art.17 din Legea nr.146/1997 modific.

Cauza fiind în stare de judecată, instanța, față de actele existente la dosar și cererea recurrentei de a se judeca și în lipsă conform art.242 alin.2 Cod pr.civ., acordă cuvântul în fond părții prezente.

Reprezentantul reclamantei intimate solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și temeinică, cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

ca aceea
concur

31

pentru motivele expuse în cuprinsul întâmpinării aflată la dosar (f.9-12).

C U R T E A,

Asupra recursului de față,

Prin Sentința nr. 1/14.10.2008 a Tribunalului Mureș, s-a admis acțiunea reclamantei SC ~~„Energia” SRL~~ SRL Târgu Mureș, formulată în contradictoriu cu părâta DGFP Mureș, s-a anulat decizia nr. 1/2007/25.02.2008 a DGFP Mureș, și s-au anulat obligațiile suplimentare de plată în sumă totală de ~~1.500.000~~ lei, reprezentând TVA, stabilită prin deciziile de impunere nr. 1/2007 – 1/29.11.2007, emise în baza rapoartelor de inspecție fiscală nr. 1/27.11.2007 și 1/28.11.2007 ale Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilitii Mijlocii Mureș, cu cheltuieli de judecată.

În considerențele hotărârii atacate s-a reținut că în perioada 01.05.2006 – 31.12.2006, părâta a procedat la o reverificare a sumelor negative de TVA respinse la rambursare prin controlul inițial, constatănd prin raportul de inspecție fiscală de mai sus, că TVA-ul nu este deductibil, nefiind îndeplinit vreunul din cazurile prev. de art. 145 din Legea nr. 571/2003, fiind emise în acest sens deciziile de impunere precitate.

Prin contestație, reclamanta a solicitat deducerea TVA-ului pentru servicii care i-au fost prestate cu privire la imobilul din Târgu Mureș, str. ~~„Calea Aradului”~~ nr. „, aflat în proprietatea acesteia (furnizare de energie electrică și gaze naturale, precum și efectuarea unor lucrări de reparații, în perioada supusă verificării).

Pe de altă parte, organele de inspecție fiscală au apreciat că reclamanta a încheiat două contracte de comodat cu alte două societăți comerciale, prin care atribuia acestora folosința gratuită a imobilului în cauză, cu obligația contractuală de a îngrijii bunul și de a efectua lucrări necesare pentru întreținerea acestuia.

Instanța a constatat însă că reclamanta are punct de lucru la această adresă, desfășurând aici și o serie de activități (a încheiat contracte comerciale, a realizat concilieri cu alți parteneri, a întocmit cataloage și pliante de prezentare a produselor realizate de aceasta, etc). S-a apreciat aşadar că fără

ca acestea să fie operațiuni directe de producție, sunt concurențe însă la realizarea veniturilor.

Pe de altă parte, în raport de art. 17 alin. 2 din Legea nr. 31/1990 mai multe societăți pot funcționa la un sediu, și mai mult, în sarcina comodatarilor nu s-a stabilit obligația de a achita aceste cheltuieli cu furnizarea utilităților.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs, în termenul legal pârâtă DGFP Mureș, criticând hotărârea atacată ca nelegală, prin prisma disp. art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, susținând în esență că serviciile în cauză nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, și mai mult, că spațiul a fost atribuit spre folosință gratuită, fără vreo delimitare, însă cu obligația comodatarilor de a îngrijii bunul împrumutat și de a efectua lucrările necesare pentru întreținerea acestuia, iar reclamanta nu a realizat la sediul în cauză, operațiuni taxabile, motiv pentru care nu îndeplinea nici condițiile de deductibilitate. S-a mai reținut nelegalitatea obligării pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în condițiile în care litigiul nu a fost declanșat de aceasta, și dimpotrivă și-a executat cu bună credință drepturile procesuale.

Prin întâmpinare, reclamanta a solicitat respingerea recursului, ca nefondat, întrucât reclamanta înlăturează condițiile impuse de art. 145 alin. 3 din Codul fiscal, referitoare la deductibilitatea TVA-ului pentru operațiunile sale taxabile, operațiuni care au fost justificate potrivit înscrisurilor depuse la fondul cauzei, și că recurenta a reiterat în fapt aceleași motive avute în vedere la formularea întâmpinării depuse la prima instanță. Pe de altă parte, în ceea ce privește cheltuielile de judecată, a susținut că potrivit disp. art. 274, 275 Cod procedură civilă, recurenta este căzută în pretențiuni și implicit, se află în culpă procesuală, putând fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, întrucât nu a recunoscut la primul termen de judecată pretențiile alegate.

Examinând hotărârea atacată prin prisma acestor considerente, precum și din oficiu, potrivit art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, Curtea constată următoarele:

După cum a reținut și prima instanță, este evident că în raport de disp. art. 17 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, nimic nu împiedică faptul că la un sediu social pot funcționa mai multe societăți comerciale, o asemenea, o asemenea măsură restrictivă nefiind justificată.

Relativ la interpretarea contractelor de comodat, este de observat că într-adevăr, potrivit art. 5, comodatarul este obligat să îngrijească de bunul împrumutat și să efectueze lucrările necesare pentru întreținerea acestuia, însă dacă această prevedere este lapidar formulată, nu se poate trage concluzia că, comodatarul ar fi obligat să răspundă prin prisma diligențelor bunului proprietar, pentru că, potrivit art. 983 Cod civil, în caz de îndoială, contractul se interpretează în favoarea celui ce se obligă.

În ceea ce privește aplicabilitatea disp. art. 145 alin. 3 Cod fiscal, serviciile de utilități (energie electrică și gaze naturale) achiziționate, au fost destinate realizării de operațiuni comerciale circumscrise obiectului de activitate al reclamantei, fiind astăzi taxabile, opinie împărtășită de altfel și de instanță. Este neîntemeiată, în acest sens, susținerea recurentei că în spațiul în cauză ar funcționa sediul celor două societăți comodatare și un punct de lucru, fără o prealabilă delimitare, atât timp cât reclamanta îndeplinește cerințele art. 145 alin. 3 din Codul fiscal. Din acest punct de vedere, discutabilă ar fi deducerea și de către celelalte societăți, a acelorași utilități, în condițiile în care acestea nu au desfășurat operațiuni taxabile.

Referitor la nelegalitatea obligării părâtelei recurente la plata cheltuielilor ocasionate de prezentul litigiu, Curtea constată că instanța de fond a făcut o justă aplicare a disp. art. 274, 275 Cod procedură civilă, ale căror prevederi sunt edificatoare.

Astfel, exercitarea cu bună credință a obligațiilor procesuale nu prezumă lipsa culpei, și mai mult, declanșarea litigiului a fost provocată tocmai de aplicarea greșită a legii de către părăță în cauza dedusă judecății.

Pentru că nu există alte motive care să atragă reformarea hotărârii atacate, ca urmare a examinării acesteia din oficiu, potrivit art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, Curtea va menține ca legală și temeinică hotărârea atacată, respingând potrivit art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, ca nefondat recursul promovat în cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de DGFP MUREŞ, cu sediul în Târgu Mureş, str. Gheorghe Doja nr. 1-3, jud. Mureş, împotriva Sentinței nr. /14.10.2008 a Tribunalului Mureş.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, la 10 Februarie 2009.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. I.N.G.
Dact. Sz.C.
2 exemplare
10 martie 2009